

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
 Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
 Za Cleveland po raznačilih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četr leta \$1.75
 Za Evropo, celo leto \$8.00; pol leta \$4.00; za četr leta \$2.50
 Posamezna številka 3 centa.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljke naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. HENDERSON 0628

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

88

No. 279, Mon., Nov 28th, 1932

Komunizem pod širimi zastavami

Komunizem na Kitajskem posluje v vse drugačni obliki kot v Rusiji, površno, včasih goreče, vselej individualistično, brez gotovega načrta, prikladen kitajskemu razumu. Raditega pa kitajski komunizem ni ustvaril nobenega Lenina ali Trockija, dasi je produciral teoritčne ljudi, ki žive v gorah med banditi, ki stradajo, dočim bi lahko imeli sijajne urade v Nankingu.

Mao Tsu Tung, Ho Lung, Je Ting, Cu Teh, vsi so generali in komunisti, kajti danes je na Kitajskem moderno biti — general. Komunistične generali podpirajo najbolj kapitalistični bankirji in financirji, kajti Kitajec preračuna, če mu bo kaj neslo, in če nese dobček, tedaj je Kitajec vse, kar se mu spača biti. Komunist je general ali bankir, ali pa veletrivec, le delavec ne dobite med komunisti. Bankir plača upornega generala, ki zbere okoli sebe armado vojakov, ki pravijo, da so komunisti iz enostavnega vzroka, ker so puntarji, ker je njih general komunist.

Še v letu 1925 je bilo težko najti razliko med kitajskim nacionalistom in med kitajskim komunistom. Generala Kajšeka so najprvo predstavili širni javnosti kot "rdečega generala. Soong, velekapitalist Kitajske, je imel največjo oporo v Mihuelu Borodinu, ruskemu sovjetskemu poslaniku na Kitajskem. Sun Fo, edini sin dr. Sun Jat Sena, ustanovnika kitajske republike, in ki je bil največji prijatelj komunizma, je danes prvi konservativec, kateremu je celo narodna stranka preveč radikalna. Cen Kung Po, ki je danes delavski minister skrajno kapitalistične vlade v Nankingu, je bil včasih tako rdeč komunist, da niti škrilatna barva ni bila zanj dosti rdeča.

Rdeč navdrušenje ne traja nikdar dolgo na Kitajskem. Veliki kitajski misleci se kmalu strežejo in postanejo — milijonarji. Kitajec se ne bo dolgo boril za drugega, ker je individualist in misli raje na samega sebe. In tako se je zgodilo, da je prišlo v letu 1927 do preloma med komunisti in kuomintangom. Hipoma je postala komunistična stranka nepostavna na Kitajskem, in ista vlada v Nankingu, ki je včeraj obstajala iz samih komunistov, je danes izdala postavo, da kdorkoli širi komunistične nauke, se kaznjuje s smrtno. Ves ta prelom s komunisti je imel osebne vzroke. General Kajšek bi rad vladal Kitajsko, toda kitajski komunisti se niso strinjali z njegovimi idejami. Od tedaj so si nasprotniki in se dosledno borijo na raznih frontah. Kajšek je izvrsten kitajski general in imenuje komuniste bandite, dasi jih je on ustvaril, a komunisti ga imenujejo "imperialističnega psa." Petkrat je Kajšek nagnal veliko armado proti komunistom, petkrat jih je temeljito porazil, toda komunisti so vedno pripravljeni za novo vojno. Zakaj? Ker kitajski komunisti živijo od vojne, ker banditi lahko nemoteno ropajo in koljejo.

Klub temu se pa dobi resne moške in tudi ženske med komunisti Kitajske, katere bi skoro lahko primerjali z nekaterimi Rusi. Sestra Ho Lunga vodi regiment kitajskih žensk, ki se borijo kot prave Amazonke, ki kolijo brez najmanjega znaka usmiljenja. Da, možje in ženske umirajo za komunizem na Kitajskem. V pokrajinh, pod kontrolo komunistov, se vzdržuje nekaka disciplina. Nobena komunistična armada ni prestopila do danes še k Kajšku, dasi je precej njegovih vojakov se spremeno v rdečkarje. Da, Kajšekova armada prodaja celo orožje in municijo komunistom, kajti če komunisti ne bi imeli orožja, se Kajšekova armada ne bi imela s kom boriti! Vojna je pa na Kitajskem na dnevnem redu.

Eksperți se lahko preprijejo, če prebiva 30, 60 ali 90 milijonov Kitajcev pod komunističnim režimom. Na Kitajskem ne pomeni dosti par milijonov več ali manj, če posmislimo, da je 400 milijonov Kitajcev. In kapitalizem po vprečnemu Kitajcu sploh poznan ni, kapitalizmu na Kitajskem sploh nikdar ni bilo, razven v velikih obrežnih mestih. Pač pa imajo na Kitajskem takozvani "družinski sistem," in kitajskemu komunistu je ta družinski sistem večje gorje instrup kot vsi kapitalistični sistemi sveta. Kitajski komunist ne bo podiral vere, napadel bogov, sploh vera ne igra nobene vloge, pač pa kitajski komunist na smrt črti takozvano "čaščenje prednikov." Kitajec je vzgojen od rojstva naprej, da mora komunizem protiti temu, Kitajec pristopa v komunistične rede bolj iz družabnih, kot iz političnih in revolucionarnih vzrokov.

D O P I S I**IZREDNA PROSLAVA V NASELBINI**

Program za praznovanje jugoslovanskega ujedinjenja je sestavljen in sicer teko bogato in okusno, da bo vsakomur ugajal. Na koncertnem programu bodo sodelovala sledčeva pevska društva: Samostojna Zarja, Cvet, Zvon, Ilirija, Soča in Srbska pevska zborna iz Youngstowna in Akrona. Med pavzami nastopijo splošno priljubljeni solisti, dueti

cije in tam kjer žive naši zasujenji rodni bratje, ki kravate pod vlado tirana, — in tam je doma poezija te pesmi.

Programna točka bo slavnostno razvitje praporja Jugoslovanskega progresivnega kluba. Ceronimijam bodo prisostvali bojevnik pri osvobojenju Jugoslavije. Prostovolci Jugoslovanske legije, ter Solunski junaki v uniformi bo nekaj izpostavljene ob strani praporja. Živa slika zamišljena po Matt Grdina, bo nekaj očarljivega v kombinaciji troimenega naroda sedanje Jugoslavije. Slovenska godba Bled bo svirala himne kot more in zna le ta edina slovenska godba v Ameriki. Na odru bomo imeli ognevite govornike v angleškem in jugoslovanskem jeziku. Koncertna točka se bodo hitro ena drugi umikale in med pavze se bodo zagozdile z solisti, dueti in kvarteti. Program bo brez presledka in vseskozi zanimiv in v narodnem duhu napet, ter ljubki v zasedovanju. Naš mojster odra je nenadomestljiv Matt. Grdina, ki je ravnatelj North American Trust Co., podružnice v Collinwoodu. Njegov aranžman je dovoljno jamstvo v najboljšem in okusnem programu.

Naši častni gosti bodo Dr. Leo Pitamic, jugoslovanski poslanik v Washingtonu, ki se ravno sedaj vrača iz poseta stare domovine. Župan Ray Miller, več drugih uglednih in vplivnih Clevelandskih meščanov. Čeho-slovenski, romunski in poljski konzuli iz Clevelandu. Našemu pozivu so se odzvali jugoslovanski konzuli in generalni konzuli. V našo sredo bo prišel po vsej Ameriki poznani univerzni profesor Miller, ki je gorenj zagonovnik v tuzemstvu naseljencev in v inzemstvu pa narodnih manjšin. Pričakujemo pa zadnje dneve še drugih prijav odličnih mož Amerikancev, ki se udeleže naše proslave.

Vstopnina na popoldanski koncert in zvezčer na pleš je samo 35c. Vsak ktori misli posetiš zvezčer pleš, naj si obdrži vstopnico, da se pri vstopu lahko izkazuje. Dobile se bodo vse dobrote v jedi in pijači po nizkih cenah. Pleš in prosta zabava se vrši v spodnjih dvoranah takoj po absolviranem koncertnem programu.

V auditoriju S. N. D. se vrši banket in počast častnim gostom, ki bodo posetili našo slavnost.

ZA JUGOSLOVANSKO VZAJEMNOST

Piše Josip Grdina

Pod Jugoslavijo vsaj nekaj misli, da Srbi nič ne štejejo v stejemo in imamo Slovene na visokih uradih, poslanike, konzule, ministre in druge visoke in odlične službe, katerih prej nismo nikdar imeli. Zato, če le kolikaj sam seboje spôstuješ, budi Jugoslovian in ponošen, ker sedaj velja za izobraženca, ne pa za barbaro. Puščava, skozi katero gremo, bo kmalu pri kraju, potem na nastopi objavljena dežela. Jugoslavija je država lepe božnosti in ima dovolj vsega. Posnosi bodimo manj, ne pa zavajljati čez njo. Ne sramujmo se biti Jugoslovani.

Zadnjič sem bil na demokratskem shodu. Newton D. Baker je govoril o Jugoslaviji, nas je pa sram tega imena. Slovenci mislimo, da smo pri Američanh prvi izmed Jugoslovanov in da se za Srbe nihče ne briga. Pa temu tako. Nas, seve hvalijo, da smo najboljši ljudje na svetu, da ga radi žehtamo in to je vse. Bil sem že večkrat na srbskih slavnostih. Bili so navzoči tudi odlični Američani in da bi jih videli, kako znajo Američani Srbe dvigniti in orisati njih zgodovino, njih junaska boje itd, in da so najboljši ljudje v Jugoslaviji in ne vem kaj še. Pa Srbi so bili toliko pošteni in ponosni, da so rekle: "Mi smo Jugoslovani, smo ujedjeni z bratom Slovencem in Hrvatom, smo en narod." To je moško. Letos so imeli Srbi v juliju svoj piknik, pa veste kdo je bil tam? Governer White je prišel. Kdaj je bil governer na slovenskem pikniku? Le nikeri

Vstopnice k banketu se dobre pri vseh članih komiteja, v uradu Ameriške Domovine, Enakopravnosti, M. Mihajlovič, Rud. Perdan, John Trček, Anton Grdina, na North American Trust Co. podružnica v Collinwoodu, ter drugih trgovinah in uradih, ki bodo poznaje najavljeni. Odbor je izdal omejeno število vstopnic h banketu v predprodajo in vsak ktor se želi banketa udeležiti naj si pravočasno prekrbi vstopnico. Vstopnice za banket bodo v predprodaji samo do petka večer in pozneje se bodo doble le pri blagajni, če se jih ne bo popred prodalo. Ker se pričakuje velik zunanjih naval in močno poseganje po vstopnicah se našim ljudem priporoča, da sejejo takoj po njih.

Banket je izročen v roke našemu tovrstnemu mojstru Dr. Mallyu in kot pomočnik mu je dodeljen M. Mihajlovič.

Da ne grem preko zahvale gospodarskega odbora Slov. Nar.

Doma moram omeniti, da nam je na osebno našo prošnjo dovoljila lahko obdržimo banket v glavnih domovih dvorani. Zadnje čase so nastale vsled prijava zunanjih gostov zapreke in težkoč. Pripravljalnemu odboru je delalo to velike preglavice, kam daju znamenje ljudi po absolviranem programu. Na cesto se jih ne sme in se ne spodobiagnati, do časa, da se dvorane pripravijo za pleš in prireditve. Vse te težkoče smo predočili gospodarskemu odboru S. N. D., ter utemeljili našo prošnjo tehnično in finančno. Uvideo naše težnje, so pričitali naši prošnji. Nasprotno bi bili prisiljeni program omejiti ali pa se za odpomoč drugam obrniti. Dovoljeno naj mi bo izredno gospodarskemu odboru S. N. D. za uslužno izkreni zahvalo.

Še nekaj dni in naša želja bo postola dejstvo zgodovinskega pomena. Preprčan sem, da bodo tisoči Jugoslovanov pod našo streho Slov. Nar. Doma manifestirali narodno ujedinjenje. V spoznanju eden drugega ima tudi dragocen pomen nas samih, ker kot Jugoslovanska skupina bomo šteli še veliko več kot štejemo sedaj.

Pridite in pridružite se Jugoslovanski proslavi. Prihodnja nedelja naj bo nedelja nas vseh Jugoslovanov.

član priprav. odbora.

Joško Penko.

lja in drugi zakričali: "Jugosloveni je treba razdeliti!"

Zato, rojaki, bodimo Jugosloveni in bodimo složni med seboj. Če bomo združeni, nas nihče ne bo premagal. Če bomo razcepjeni, pride domo zopet pod tujčeveto peto.

V nedeljo 4. decembra je jugoslovenski dan, dan ujedinjenja Jugoslovanov. Pridimo vse, ki mislimo jugoslovansko. Pokažimo, da smo zavedni Jugosloveni, sezimo si v roke Sloveni, Hrvat, na Srb, v zaklčilom z Greščičem: "Ne bo nas več tujčin teptal, ne tlačil nas krvavo!" Živila jugoslovanska misel, živila Jugoslavija! V slogi je naša moč in v slogi naša rešitev.

"Pri belem konjičku"

Lorain, O. — Da čim bolj spoznam napredek in razvoj kulturnih društev, njih razmah in stopnjo na kulturnem merilu, se zelo rad udeležujem, ako mi le čas in žep dopuščata, prireditve vseh kulturnih društev. Želim dobiti ičim jasnejo sliko o kulturnem delovanju kulturnih društev.

Želel sem se udeležiti prireditve "Pri belem konjičku," ki jo je uprizorilo dramsko društvo "Adrija" v Collinwoodu. Nudila se mi je prilika in želja je bila izpolnjena. Igra "Pri belem konjičku" ni tako lahka stvar, kot izgleda na prvi pogled. Zahteva dobrih igralcev in dobro režijo, ako se jo hoče dobro podati. "Adrija" je to doseglj. Z eno besedo: bil sem presenečen.

Ne bom našteval posameznih vlog in igralcev, kajti vse so bili zelo dobrni in tako na mestu, da sem se čudil. Tako me je zanimalo, kdo je vodil režijo. Izvedel sem, da je Slage. Čestitam mu na tem mestu, ker vse je bilo tako harmonično izvedeno, da sem bil zelo zadovoljen. Scenarija mi je zelo ugajala.

Upam, da ne bo zamere od strani igralcev, ako povem, da so mi posebno ugajali: Meta, Bucek, Kovač in Koprivar. Kako sem že zgoraj omenil, dobrimi so bili vse. Tudi hlapci so bili vse zelo dobrji, čeravno so samo stativali. Mr. M. Grdina je vse igralce zelo dobro maskiral, zlasti se mi je dopadla maska prof. Koprivarja.

"Adrija" ima zelo dobre igralne moći, zato se lahko brez božnini loti režiser še težje stvari. Le tako naprej in na svidenje.

Po predstavi sem se v lepi nadaljevali na tem mestu, ker so mi posebno ugajali: Meta, Bucek, Kovač in Koprivar. Kakor sem že zgoraj omenil, dobrimi so bili vse. Tudi hlapci so bili vse zelo dobrji, čeravno so samo stativali. Mr. M. Grdina je vse igralce zelo dobro maskiral, zlasti se mi je dopadla maska prof. Koprivarja.

Ne smemo pozabiti, da je imel Ljubljanski klub 12. novembra prav lepo zabavo. Zahvaliti se moramo vsem, ki so bili navzoči. Zahvaliti se moramo direktorju Slovenskega društvenega doma, kakor tudi godbeniku, da že če omenimo ime Slovenec in Hrvat, da dodamo še Srbe, najboljši je pa, da rečemo, da smo Jugoslovani. Če governer je White bil sram prijeti na srbski piknik, zakaj naj bi bilo nas?

Srb je vreden istega spoštovanja ko Slovenec in Hrvat. On je dobiti pretrpel v turških vojnah, se potem osvobodil in še nam pomagal do svobode, da smo sedaj ljudje, da veljamo za izobražene. Naznanim vsem meščankam, da se vrši v torek 29. novembra sejta v navadnih prostorih. Pričetek po osmih zvezcer in prosim, da se udeležite vsi.

Tajnik.

Apel na vse slovenska pevska društva

Lorain, O. — V enem izmed mojih dopisov, sem že nekoliko omenil glede skupnega nastopa vseh slovenskih pevskih društav, na kar pa ni bilo nikakega odziva.

Zato tem potom apeliram na vse slovenske pevske društva, naj nekoliko razmotrovamo o tem. Pomislimo, ali bi ne bilo to nekaj krasnega in mogočnega, ako bi začeli iz 500 grl ali še več "Buči, buči morje Adrijansko." Prostor za tak nastop, mislim,

Staro zanesljivo
TRINERJEVO
GRENKOV VINO
Tonika za želodec in
odvaljanje

nam ne bi delal preglavice.

Prosim vsa pevska društva, ki se strinjajo s to idejo, naj mi čim prej sporoča na naslov: Louis Seme, 1769 E. 33rd St., Lorain, Ohio. Da bom potem urenil vse potrebitno za prvi sestanek društvenih delegatov. Gledati je treba na to, da bo že spomladis kot bujna narava privrvela naša pesem mogočno na dan. Oglasite se glede tega tuji javno v časopisih, da nekoli razmotrovamo.

Louis Seme, pevovodja,
dr. "Naš dom," Lorain, O.

IZ PRIMORSKEGA

Pošojnilica v Vipavi je dobila fašistovskega komisarja.—Bivšega komunističnega

1932	DEC.	1932			
Su	Mo	We	Th	Fr	Sa
5	6	7	8	9	10
12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23
25	26	27	28	29	30
31					

KOLEDAR

DRUŠTVENIH
PRIREDITEV

DECEMBER

3.—Slavnostna seja in zabava ob priliki 20-letnice društva Kras št. 8 SDZ v zgornji dvorani Slovenskega Doma na Holmes Ave.

3.—Društvo Modern Knights, balloon dance, v Slovenskem Društvenem Domu, Recher Ave.

4.—Jugoslovanski napredni klub, zabava v obeh dvoranah S. N. Doma.

5.—Slovenska šola Slovenskega Delavskega Doma prireduje koncert v Domu.

10.—Holy Name Juniors, card party v korist brezposelnosti v zgornji dvorani Slovenskega Doma na Holmes Ave.

11.—Dramski zbor Abraševič, predstava v avditoriju S. N. Doma.

11.—Dramsko društvo Verovšek, igra v Slovenskem Dejavskem Domu.

11.—Victory Dance held by Eastern Star, No. 51 SDZ, in Slovenian Home on Holmes Ave.

11.—Društvo sv. Srca Marije št. 111 KSKJ, Barberton, O., priredi igro "Turški križ."

17.—Društvo Progressives, št. 641 SNPJ, ples v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

24.—Slovenska Mladinska Soša SND božičnica v obeh dvoranah SND.

25.—Društvo Orel, božična igra v Knausovi dvorani.

25.—Sola Slovenskega Doma priredi božičnico za svoje učence v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

26.—Solska igra v spodnjih prostorih fare sv. Kristine na Bliss Rd.

31.—Pevski zbor Jadran, zabavni večer v Slovenskem Dejavskem Domu.

31.—A. G. Club, plesna veselica v Grdinovi dvorani.

31.—Silvestrov večer, pričakovovanje Novega leta, v spodnjih šolskih prostorih na Bliss Rd.

31.—Društvo Vipavski Raj, št. 312 SNPJ, priredi Silvestrov večer v zgornji dvorani Slovenskega Doma na Holmes Ave.

31.—Slovenski Društveni Dom priredi zabavo v svojih prostorih na Recher Ave.

31.—Društvo Soča in društvo Nanos priredi skupno veselico na Silvestrov večer v Klima dvorani, 3241 W. 50th St.

31.—Klub društva SND Silvestrov večer, poslovitev starega leta, v obeh dvoranah SND.

JANUAR

8.—Pevsko društvo "Soča" priredi koncert v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

15.—Euclid Rifle and Hunting Club priredi jelenovo večerje v zgornji dvorani Slovenskega Doma na Holmes Ave.

15.—Liga ohijskih društev K. S. K. J., dobrodelne priredebitve v Grdinovi dvorani.

15.—Društvo "Soča" priredi koncert v dvorani Slovenskega Doma na Holmes Ave.

21.—Društvo Carniola Tent, št. 1288 T. M., ples v spodnjih dvoranah SND.

FEBRVAR

5.—Društvo Abraševič, igra in ples v Grdinovi dvorani.

19.—Društvo Orel, igra v Knausovi dvorani.

19.—Dramatično društvo "Adrija" priredi igro v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

26.—Lightning Bugs, ples v zgornji dvorani Slovenskega Doma na Holmes Ave.

29.—Slovenska Ženska Zvezda priredi veselico v obeh dvoranah Slovenskega Doma na Holmes Ave.

MARC

4.5.—Društvo Abraševič

Knausovi dvorani.
29.—Društvo Orel, baseball ples v Grdinovi dvorani.

MAJ

13.—Društvo Orel, materinska proslava v Knausovi dvorani.

JUNIJ

11.—Ženski odsek Slovenske Zadružne Zveze, piknik.

JULIJ

16.—Slovenska Zadružna

ODMEVI IZ COLLINWOODA

Malo več kot pred letom sem prisnila, da bi se tudi v Collinwoodu ustanovila slovenska šola za našo mladino. Toda takoj sem dobila odgovor, da ni tako hudo in da šola je bila že ustanovljena, da pa ni uspela. Toda vsi ljudje niso bili takega mnenja in kmalu po tistem je bila ustanovljena slovenska šola v Slov. Del. Domu na Waterloo Rd. Ko so nekateri zavedeni Slovenci videli, koliko otrok pohaja s te strani preko mosta, se je ustanovila slovenska šola tudi na Holmes Ave. v Slovenskem domu. Slovenski dom je bil tudi prvi, ki se je zavedal, zakaj da nosi ime SLOVENSKI dom in ponudil brezplačno svoje prostore, gorkoto in luč, kadar je potrebno. Obljubili je tudi dvorano brezplačno v svrhe njih prireditve. Kdor ve, da Slovenski dom tudi ne nahaja v izobilju finance, bo priznal, da Slovenski dom je storil svoje. Želeti bi bilo, da bi se tudi druge organizacije in ustavne zavedale v toliki meri svojega slovenskega imena kot se Slovenski dom na Holmes Ave. Smetrdim, da če bi bile naše organizacije, naši narodni domovi in naše slovenske fare ob istem času ustanovile tudi slovenske šole, bi ne bilo danes treba pri društvi novih pravil za angleško poslujoča društva in ne vabiti, ali skoraj vleči mladih na seje društev.

Da je bila slovenska šola potrebna, je dokaz, ker prihaja nekako 150 otrok, ki se s par izjemami z veseljem uče slovenščine in tudi petja. Tako po strani mi je bilo očitano, da kar se ustanovi na tej strani mostu na Holmes Ave., da bo potem Miklavž uradno obdaril otroke. Privedite je brezplačna, ker nemajte direktorij dal dvorano zastonj na razpolago. Vendar če more kdo kaj dati, se sprejme z veliko hvaljenostjo, ker nekaj bo takih otrok, katerih starši ne bodo mogli nič poslat. Slovenska šola bi najraje vse obdarila, pa se mora sama boriti za obstanek.

Zvečer na 25. decembra bo prireditve naše mladine. To naj ne bo nobenega Slovence, ki bi odrekel pomoč za ta prvi korak, za katerega se naša mladina s takim veseljem pripravlja. Kdor le more, naj ne odreče nedolžnemu otroku, ko mu bo ponudil vstopnico na prodaj. Gočovo bo vsakega ganilo, ko bo 150 otrok zapelo ono večno lepo pesem "Sveta noč." Ali vam ne bodo nehotne, uše misli v vaši domači kraj v čase, ko smo kot otroci prepevali "Sveta noč."

In če se ta prireditve ne bo cenesla, kako se bo povedalo otrokom, da se šola ne bo več vršila radi finančnih težkoč. Kako povedati otrokom, da se nam ne morejo pomagati, da, včasih mi celo nasprotujejo. Tudi občina je zoper mene, prav tako ko zoper vas. Veliko nalog imam, pa mi nihče ne pomaga. Jože, naš gospodarnik nas prvega septembra zapusti. A ne dam se ugnati! Ostanem na svojem mestu, pa bodi karkoli!

Torej pri otrocih je zanimanje zadosti, pravim, pri starših in odraslih pa ne. Kako je vendar to, saj šola je prekoristna ustanova, oglejte si jo s katerekoli strani hočete. Kaj pa je pri nas, da šola tako ne uspeva ali kot mi je nekdo namignil, da zaspava. Nekdo je rekel, da je tu preveč strankarstva. Toda slovenska šola je bila ustanovljena samo iz potrebe in vsako strankarstvo je pozitivno izključeno. V slovenski šoli se poučuje in razlagajo same slovensko. Pri odbovnih sejah se pa ukrepa, kaj bi bilo bolje, da bi bolj napredovali.

Načela slovenske šole so: gojiti slovenščino in hraničati materini jezik, kolikor dolgo se bo pada dol. Poglejmo naše brate na Primorskem. O, ti znajo vse drugače ceniti svoj materin jezik. Gotovo je vsakemu znano, koliko papirja se je popisalo, koliko shodov je bilo sklicanih, koliko protestov je bilo poslanih na italijsko vlado, ki tako zatira naš jezik. In če presodimo sami sebe, kolikor se žrtvujemo, bomo videli, da nekateri več kot morejo, drugi pa popolnoma nič. Mislim da se dosti ne motim, če rečem, ako bi nas tako pritisnili kot so naše brate na Primorskem, bi znali drugače ceniti svoj materin jezik. Kaj je hujšega kot če so ljudje oropani najdražjega, to je njih ljuba govorica. In zakaj bi je ne obranili mi, ki smo v svobodni deželi in še več, Amerikanci še sami cenijo evropske običaje. Temu je dokaz medna-

rejo, pač pa mi bodo vzeli službo v tej lepi vasi in me kazensko prestavili v kak kraj, ki ga še pes ne povaha."

Paul Keller

CVET NAŠE VASI

"To ni prav nič bedasto. Vsi pravijo tako. — Krčmar ga je naznani, ker je Novak dejal, da zaslubi prav za prav krčmar deškatrat toliko s palico ko njegov sin. To je krčmar zameril in je spravil Novaka v nadzornikove klešče. No, in danes je prišel nadzornik v šolo. O bože mili, kako je razsajal! Nič mu ni bilo prav. Vse drugače izprašuje ko Novak. Vprašal je poštevanko števila sedemnajst, pa kdaj so bili generali rojeni in podobno. Tudi jaz sem prejel zaušnico od nadzornika."

"Zakaj pa?"

"EH, čitali smo, pa je bilo v berili 'močvirnat kotline,' kaj vem, kaj je to! A ker je dedec tako pihal od ježe, sem si mislil, naj se malo bolj piha in nisem hotel brati pravilno 'močvirnati kotline,' ampak: 'smo cvirnati kotli mi,' 'smo cvirnati kotli mi.' Uf, kako je pihal! Kar tebi nič meni nič mi je prisoil eno krog ušes."

"To si nalašč naredil!" je za-

godrnjal Mina in vstala. Tone se je pomeknil do odprtrega okna in skočil ven. Mina je stopila k oknu in ga poklicala. Tone se je nezaupno približal. "Sem le ne moreš za meno, ker si gospodična," je rekel in bil se zmeraj previden.

Z enim samim skokom je bila Mina zunaj. A brat se ji je izmuznil in ko veverica splezal na česnjo.

"Prosim, prosim, ponižno prosim!" je zaklical z drevesa.

"Dober dan, gospodična," se je oglasilo pri ograji. "Ali bi mogel nekoliko govoriti z vami?"

"Ojej, Novak!" je pomisli Tone in se bliskoma povzpela na vrh česnja.

"Učitelj Novak," je pomisla tudi Mina; "videl me je skočiti skozi okno!" Zardela je.

V sobi mu je dejala:

"Videli ste me, kako sem skočila skozi okno. To gotovo ne pristoji dvaindvajsetletnemu dekletu. Pa sem Toneta lovila. Pravkar sem zvedela, kako je bil nesramen prj čitanju. Nalašč je napravil tisto bedarijo, na-

"Učitelj Novak," je pomisla tudi Mina; "videl me je skočiti skozi okno!" Zardela je.

V sobi mu je dejala:

"Videli ste me, kako sem skočila skozi okno. To gotovo ne pristoji dvaindvajsetletnemu dekletu. Pa sem Toneta lovila. Pravkar sem zvedela, kako je bil nesramen prj čitanju. Nalašč je napravil tisto bedarijo, na-

"Učitelj Novak," je pomisla tudi Mina; "videl me je skočiti skozi okno!" Zardela je.

V sobi mu je dejala:

"Videli ste me, kako sem skočila skozi okno. To gotovo ne pristoji dvaindvajsetletnemu dekletu. Pa sem Toneta lovila. Pravkar sem zvedela, kako je bil nesramen prj čitanju. Nalašč je napravil tisto bedarijo, na-

"Učitelj Novak," je pomisla tudi Mina; "videl me je skočiti skozi okno!" Zardela je.

V sobi mu je dejala:

"Videli ste me, kako sem skočila skozi okno. To gotovo ne pristoji dvaindvajsetletnemu dekletu. Pa sem Toneta lovila. Pravkar sem zvedela, kako je bil nesramen prj čitanju. Nalašč je napravil tisto bedarijo, na-

"Učitelj Novak," je pomisla tudi Mina; "videl me je skočiti skozi okno!" Zardela je.

V sobi mu je dejala:

"Videli ste me, kako sem skočila skozi okno. To gotovo ne pristoji dvaindvajsetletnemu dekletu. Pa sem Toneta lovila. Pravkar sem zvedela, kako je bil nesramen prj čitanju. Nalašč je napravil tisto bedarijo, na-

"Učitelj Novak," je pomisla tudi Mina; "videl me je skočiti skozi okno!" Zardela je.

V sobi mu je dejala:

"Videli ste me, kako sem skočila skozi okno. To gotovo ne pristoji dvaindvajsetletnemu dekletu. Pa sem Toneta lovila. Pravkar sem zvedela, kako je bil nesramen prj čitanju. Nalašč je napravil tisto bedarijo, na-

"Učitelj Novak," je pomisla tudi Mina; "videl me je skočiti skozi okno!" Zardela je.

V sobi mu je dejala:

"Videli ste me, kako sem skočila skozi okno. To gotovo ne pristoji dvaindvajsetletnemu dekletu. Pa sem Toneta lovila. Pravkar sem zvedela, kako je bil nesramen prj čitanju. Nalašč je napravil tisto bedarijo, na-

"Učitelj Novak," je pomisla tudi Mina; "videl me je skočiti skozi okno!" Zardela je.

V sobi mu je dejala:

"Videli ste me, kako sem skočila skozi okno. To gotovo ne pristoji dvaindvajsetletnemu dekletu. Pa sem Toneta lovila. Pravkar sem

Vaški apostol

Za "Ameriško Domovino" prestavil M. U.

"... Adnoti? Tako, tako? ... najbrž ste se zmotili! ... Ampak povedati mi morate, kaj je to?"

"Boš že takoj izvedel!" je dejal Šumar ter se okrenil k Elizabeti. "Dekle, moraš pač malo ven! Pri uradnih stvareh morajo biti moški sami." Medtem ko je dekle odšlo, je sedel Šumar k oknu ter si porinil očala na nos. "Tako! Sedaj pazi! Od okrajnega glavarstva je dobila občina adnohti." Njegov glas se je spremenil, kajti sedaj je moral biti "uraden." "In ta se glasi!" Najprej se je odkašljal, a nato pričel počasi čitatij: "Ker je izid preiskave po tukajšnjem c. kr. okrožnem sodišču, tikajoče se pretepa, ki se je bil zavrsil 17. hujus anni currentis, dokažal, da je neki Peter Janez Schilekerl, po poklicu drvar, stanujoč in pristojen v tukajšnjo občino, zadostno osumljen, da pod vplivom slabo razumljenih in neprebavljivih socialističnih reform tamkajšnje prebivalstvo na nedovoljiv in eventuelno tudi v sporu s paragrafom 260. številka 11. kazenskega zakonika razburja — s čimer se seveda običajno mirno prebivalstvo draži, tako da pride do ekscesov, kakršni so se pripetili 17. hujus anni currentis — se zdi tukajšnjemu c. kr. glavarstvu umestno, da imenovanemu občinski predstojniku prineset ad notam, da naj gorinavedenedno pridiganje in propagando pod grožnjo primerne kazni, takoj preneneh — C. kr. glavarstvo. V čestnosti gospoda glavarja: Hufnagel, c. kr. komisar."

Ko je Šumar zmagovalno končal poslednje besede, je globoko dihnil. "Tako, sedaj veš!"

Nekaj časa je bilo v izbi tih, čul si lahko le težko Petrovo dihanje. "Tako, tako? ... Tedaj ... to pisanje ... to je adnohti?"

"Da, adnohti, da!"

"Tako, tako? ... Nu, da ... pa bi prosil, da bi mi sedaj povедali, kaj tam pravi."

Šumar se je razjezik. "Ti tipek, ti! Ali ti je nisem prebral? Zakaj pa nisi pazil?"

"Ah, saj sem dobro poslušal, pa ... bi mi bilo že ljubše, ko bi mi malo storil obrazložili!"

"Ljuba duša, to je lahko rečeeno!"

Šumar se je zopet poglobil v študij uradnega pisanja. Nato je okrenil list da vidi kaj je na drugi strani.

Peter je vprašal v zadregi: "Ali ste je pregruntali?"

"Nu, da veš ... študiran ravno nisem ... ampak kolikor moram pogrunati, pravijo, da si prav zagvišno Peter Janez Šlekerl ..."

"Tako? Nu, seveda, saj imajo prav: to sem!"

"In pa da s svojim pridigajem dražiš miroljubno prebivalstvo ... in to ti prepoveduje paragraf."

"Ah, ne, ah, ne!" je ječal Peter Janez, čigar oči so se večale.

"Adnoti tako pravi in nič ne moreš zoper! In kar je enkrat napisano, Peterček, to je napisano! In nadalje pravi adnoti, da moraš svoje pridiganje opustiti ..."

"Ah, nak, ah nak!" je stokal Peter Janez medtem ko so se sledovi udarcev pesti na njegovem obrazu potemnjevali.

"Tu je zapisano! In če ne boš tih, ti bodo poslali prejedici ven in ti napravijo kontravencijo proti paragrafu 360, pa pa pošteno zapro."

Tresčih se pesti, se je sklonil Peter Janez preko posteljnega roba. Prestrašen, kajor da gleda kako pošast, je streljal v župana. "Šumar ... nak, nak

dvgnil se je raz iz vzglavje in hropel: "Dete, odpri okno ... za Kriščeve volje! Odprti okno, da bom videl drobtino tega ljudi neba!"

V skrbih je skočila Elizabeta ter odprla motne šipe. In tedaj je bilo videti v štiroglati odprtini v zidu košček čistega nebega, katerega je obsevalo zlato sonce. Peter Janez se je sklonil naprej. Njegovi svetlikajoči pogledi so se oklenili tam gori in medtem, ko so mu lile po grdem obrazu solze in pot, je dihal globoko, kajor bi hotel tisti blesk tam gori, vso to čisto luč in to toploto piti, piti jo globoko v rane svojega telesa in svoje duše.

Bil je lep, mil večer. In tisti, ki bi gledal samo nebo in ne bi videl družuge, bi gotovo veroval v pomlad. Celo kos je pričel udarjati. Sedel je visoko v golem vrhu jablane, ki je rastla v vrtu. In med petjem in čvikanjem, je frfotal črni krilatec, čigar perje se je svetlikalo v solnec, od veje do veje ter pozorno gledal vejice, kajor bi si mislil: "Zdi se mi, da bodo kaj kmalu eteveli in potem bo obilo debelih čmrljev!"

Vendar pa ni hotela še krasota, ki je predla v zraku, vpresti svojih svetlih nitk v mrzlo zemljo. Že so bili travniki prosti snežene odeje, vendar pa so še kaj grdo izgledali. Edini znak zbrjanja narave je bilo odrivanje krta, tega spomladanskega kopaca. Na senčnatih poteh, v zasekah, v breguljih in razorjih so bili še vedno ostanki snega in čravno so se prikazali na prisotnih bregovih gozdov in planine iz snega, vendar je nosila senčnata stran še vedno sivo belkasti zimski plas.

Tudi Šumarjev pastir, ki je baš šel s trebušastim vremem v gostilno, da prinese za Šumarija in njegove ljudi večerni požirek, je očividno s svojim špičastim nosom občutil pomlad v zraku. Pomežikoval je v solnce, mahan z vremem ter živil pred se. Da podaljša nekoliko svoj sprechod, je ubral pot okoli pokopališča in farovža. Tu je nekoliko postal cpozaval zidarskega pomočnika, ki je z gruščem tlakoval pot pred farovžem in sicer v oblki križa. V enem oknu, ki so že zopet imela svoje svetle šipe in poleg tega še nove, zeleno pobarvane veternice, je slonel gospod Felicijan in kadil svojo dolgo pipu. Med tem ko je pihal modrikast oblaček za modrikastim oblačkom v zrak, je mužje se opazoval pomočnika, kajor da ima nad zidarjevim delom izredno veselje.

Še par kamnov je ostalo, križ pa je že bil dokončan: baš tako širok kakov dolg. "Mislim, da bo dobro tako, gospod župnik, kaj?" je vprašal pomočnik. "Nak — naj bo pa križ malo bolj dolg! Kamenje mora vse v tlak ... do zadnjega!" Ta poslednji je bil ša tako velik, kajor hlebec kruha. Ko ga je prijet "gzel" v roko, se je njegov obraz nekako zategnil. "Ti?" je vprašal smehljaje gospod Felicijan. "Ali ga morebiti poznaš?"

"Jaz?" Poba je pogledal mirno gori. "Kamenja je mnogo, drug je enak drugemu."

"Tako, tako? ... Nu, da, le dobro ga zabij!" Tedaj je ugledal gospod župnik pastirja na cesti. "Hoj, poba, kako pa gre vašemu Petru?"

"Dobro. V osmih dneh bo že zopet lahko jedel smoke."

"Nu, Bog bodi zahvaljen in čaščen! Pozdravi mi lepo Petera."

"Boglonaj, bom!"

In poba je stekel po cesti. Očividno se je tudi natakarica

Model A (tudi model B) Maytag, najboljši pralni stroj, z velikim, četverovalnim čebrom iz aluminija in slavnim Maytag roller iz zemeljske vode. ZNIŽAN

\$26.00

zanimala za Petra in je vsekakor dolgo klepetala s pastirjem, kajti pretelko je precej časa, predno se je zopet prikazal poba s polnim vrčem na cesti. In tedaj je srečal nekoga, ki ga skoro ne bi bil spoznal, čeravno je bil to mladi Šumar. Začudeno ga je poba pogledal, tako da je pozabil pozdraviti.

Baš tako kakor kak drvar je izgledal Tone, kajor najbolj reven med njimi, ki je deležen le malo hrane in malo spanja. Oblike je vsled celotedenskega dela tam gori precej trpel, njege roke so bile otrple in težke, vse spraskane. Sklonjen je hodil, kajor da ga je utrujenost pripognila. V obrazu, ki je sicer bil preget in razburjen, so videli sledovi utrujenosti. Kajor da je imel tam gori po trudoplnem dnevnem delu le slab ležišče, tako so bile njegove oči udrite, obrobljene po črnih koločanjih. In kako so se leskatale, tako vroče, tako nemirno! Skoro da je bil to pogled strahu. In resnično, ozrl se je na vse strani, predno je poba vprašal: "Kako pa izgleda doma? Ali bo Peter kmalu vstal?"

"Ja, saj ji je že večkrat dejal gospodar in pa tudi Peter sam: naj gre domov, pa naj si privošči nekoliko miru! Ampak ona pa ne odneha. Le zvečer, kadar se že docela stemni, pa ti gre za kako urico domov, da se naje."

"Kadar se stemni? Tako?" Počasi je pogledal Tone proti včernem nebnu. "Nu, da ... pa poprijmo ga merico." In šel je v krēmo.

"Ti," je zavpil za njim poba, "bos pa večerjo zamudil." "Nisem lačen — le žezen." "Saj nesem jaz pivo domov." Ne da bi se oziral na to pač uvaževanja vredno pojasnilo, je izginil Tone za vrat. Le malo gostov je naletel v veliki pivski sobi, kajti so baš ta čas sedeli po večini doma pri večerji. Očividno pa Tonetu ni bilo za družbo, kajti šel je naravnost v fantovsko sobo, porinil sekiro v kot, sedel za mizo ter gledal skozi okno. Ko pa mu je natakarica prinesla pivo, je dolgo in globoko potegnil. Takemu redkemu gostu, kajoršen je bil Tone, je bilo treba izkazati posebno čast.

"Kaj pa je? Kaj?" "Kako je Petru, te vprašam?" "Oo, dobro mu je. Ima pač najboljšo oskrbo, ki bi jo le kdo mogel imeti."

"Tako? ... še vedno?" Tone je kakor v temnih skrbih pogledal proti domačiji. "Ja, ti, tega pa sva dobro izmazala, Malarčina hči in jaz." "In ti? Kaj pa imaš ti zraven opraviti?" "Nu, moj Bog, mnogokrat me pač ne potrebuje, a včasih ..." Poba se je hihičkal. "Dekleta poslije tedaj ven, pa moram jaz malo pomagati." Zopet se je smejal. "Ampak veš, na čarovnijo, pa pa še skor ne verjamem ..." Prestrašen je poba odskočil, kajti opazil je bil pregib Šumarijeve roke. "Nu, pusti vendar, da izgovorim do konca!" je gobezdal v primerni razdalji. "Ko pa ssem hotel baš reči: omaže ni! Seveda, saj bi sicer že

Aug. Kollander Co.

(popr) Mihelč Co.)

6419 St. Clair Ave.

v Slovenskem Narodnem Domu

PRODAJA parobrodne listike za vse prekmorske parnike;

POŠILJA denar v staro domovo točno in po dnevnih cenah:

IZDELUJE vsakovrstne notarske listine, kajor: izjave, kupne pogodbe, pooblastila in testamente;

CENE ZMERNE, POSTREŽBA TOČNA, POSLUŽITE SE TEGA SLOVENSKEGA PODJETJA

Dr. A. L. Garbas

SLOVENSKI ZBOZDRAVNIK

6411 St. Clair Ave.

v Slov. Nar. Domu

soba št. 10

Tel. HENDERSON 0919

JOSEPH J. OGRIN

ODVETNIK

401 Engineers Bldg.

Main 4-228

Zvezber:

15621 Waterloo Rd.

Kenmore 1694

Michael Casserman

PLUMBING & HEATING

18700 Shawnee Ave.

Kenmore 3877

MANDEL HARDWARE

15704 Waterloo Rd.

Kenmore 1282

bila naredila nad Petrom svoj kribes-kribes, da bi vendar močna enkrat malo ponoči spati. Saj ji že itak okanca skor ven strle iz jamic."

Poba se je bil vsekakor prestrašil Toneve roke manj, kajor pa Tone teh poslednjih besed. "Kaj? ... še vedno je punca v hiši? In vsakokrat celo noč? Saj tega ne bo vzdržala!"

"Ja, saj ji je že večkrat dejal gospodar in pa tudi Peter sam: naj gre domov, pa naj si privošči nekoliko miru! Ampak ona pa ne odneha. Le zvečer, kadar se že docela stemni, pa ti gre za kako urico domov, da se naje."

"Kadar se stemni? Tako?" Počasi je pogledal Tone proti včernem nebnu. "Nu, da ... pa poprijmo ga merico." In šel je v krēmo.

"Ti," je zavpil za njim poba, "bos pa večerjo zamudil."

"Nisem lačen — le žezen."

"Saj nesem jaz pivo domov."

Ne da bi se oziral na to pač uvaževanja vredno pojasnilo, je izginil Tone za vrat. Le malo gostov je naletel v veliki pivski sobi, kajti so baš ta čas sedeli po večini doma pri večerji. Očividno pa Tonetu ni bilo za družbo, kajti šel je naravnost v fantovsko sobo, porinil sekiro v kot, sedel za mizo ter gledal skozi okno. Ko pa mu je natakarica prinesla pivo, je dolgo in globoko potegnil. Takemu redkemu gostu, kajoršen je bil Tone, je bilo treba izkazati posebno čast.

V prihodnjem kongresu Zed. držav bo pet zastopnic ženskega spola, ena bo pa v senatu, to je Mrs. Hattie Caraway demokratinja iz Arkansasa. V kongresu bodo demokratkinje: Mrs. Virginia Jenckes iz Indiane, Miss Kathryn O'Loughlin iz Kansasa, Mrs. Mary Norton iz New Jersey, republikanki: Florence Kahn iz Kalifornije in Mrs. Edith Rogers iz Massachusetts.

"Najvažnejši" dogodek v New Yorku je bil, ko se je vrnila poroka John D. Rockefeller III in Miss Ferry Hooker. Ženin je vnuk starega oljnega kralja, John D. Rockefelera.

Copyright, 1932, by Central Press Association, Inc. 11-1